

فصل دَوّم در حدّ زنا

در کتاب اقدس نازل قوله تعالی:

"قد حکم الله لكلّ زان و زانية دية مسلّمة الى بيت العدل و هي تسعة مثاقيل من الذهب و ان عادا مرّة اخرى عودوا بضعف الجزاء هذا ما حکم به مالک الأسماء في الأولى و في الأخرى قدرّ لهما عذاب مهين." (بند ۴۹)

و در رساله سؤال و جواب نازل:

"سؤال - از جزای زانی و زانیه

جواب - دفعه اولی نه مثقال، ثانی هجده مثقال، ثالث سی و شش مثقال الی آخر دو مقدار جزای سابق. و مثقال نوزده نخود است چنانچه در بیان نازل شده."

حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوح مرحوم آقا نعمت الله نراقی میفرمایند قوله تعالی:

"اما مسئله زنا این تعلق بغير محصن دارد نه محصن و اما زانی محصن و محصنه حکمش راجع به بیت العدلست."¹

و در لوح دیگر فرموده اند قوله العزيز:

"در قصاص حکومتی و سیاسی چنین امری صادر نه زیرا حکومت الآن در جمیع دنیا بزانی تعرّض ننموده و نمی نماید لهذا محکوم و رسوای عالم نگردد. این جزا بجهت آنست تا رذیل² و رسوای عالم گردد و محض تشهیر است و این رسوائی اعظم عقوبت است. ملاحظه نمائید بنصّ قرآن ابدان زنا ثابت نگردد زیرا شهود اربعه در آن واحد باید شهادت بتمکّن تام از هر جهت بدهند لهذا جز باقرار زنا ثابت نگردد. آیا میتوان نسبت اندک عدم اهمّیّت بزنا بقرآن داد لا و الله فانصفوا یا اهل الأنصاف."

(مکاتیب سوّم صفحه ۳۷۰)

¹ محصن مردیست که زن داشته باشد و محصنه زن شوهردار است

² رذیل: پست و بیمقدار

